

minna ikka tahhaksin, et Jummal sulle pâimi
veel peaks andina. Olgo se vihha enuemiyne
hoomiseks, ehk ka teiseks korraks. — Nûud
sai mees selget arro fest, mis naene armas-
tuses talle pûdis. Teisel hommikul kus-
sis naene: Mil tânnna tahhad eilist vihha ette-
võtta? agga mees hakkas temma ümber kaela
ja tânnas tedda sùddamest et olli eile tedda
maenitsend ja sega tedda hoidnud mitme patto
est. Armas Jummal nûud aitis, et melhe
sùdda ikka pehmemaiks sai, ja nende hea rah-
wa abbiello sai nûud ikka sedda ennam Jum-
mala mele pârroft okema.

Moscri ja temma abbiseltsi terivefs- faminne.

Joannes Jakob Moser, eemale Hessen-Hom-
burgis agga pârrast Würtemberg's, monne-
sure ammeti peâl, on omma elokâki ka ühhe
usso tõetava tunnistuse osja fest iggawee-

fest tõe-sannast ülespannud ei Kristus, kes
on Omma Issa parremal käel, veel igga-
pâdw maailma otsani keige nende jures on, kes
Temima sisse ussurad, ja et Temima keige
nende vasto kes on jassoto ja alvatud, agga
andwad Temmale au, ja passurad abbi Tem-
ma käest, just nenda, kui sel aial, kui olli
ma peâl ellamas, ka tânnapâdw veel hûud-
mas on:

„Sinno uß on sind aitnud!”

„Hohentweisis — ma kirjotan Moseri
enne sannad — ollin minna vusa: ja lu-
wallus wâgga woimato. Ühhe kaenla al olli
mul karb ja teises käes olli mul sep ja ei woind
minna ka sedda wisi suremat, kui agga mou-
ne sammo ommast lauast ehk ommast wodist
emas kõndida. Ühhel hommikul istusin laua
ette, agga karlo ja leppi pannin laua pedale, ja
lugegin piibli ramaatust, kuidas Jesus sedda
alvatud, sedda Temma jure todì, terivefs olli
teinud ja andsin ommas sùddames Issandale
au, et ka tânnapâdw Omma au játre pedalt